

# Panu Punainen viiva

**ILMARI KIANTO** on tänä Aleksis Kiven vuonna ollut niin paljon esillä, ainakin täällä pohjoisessa, että Alexis, Kiannon ja monen muun tien aukaisija, tuntuisi jääneen varjoon. Kiantoa on takana vasta 110 vuotta, Kiveä 150 vuotta, mutta Kianto syntyi keväällä, Kivi "juhlii" vielä syksyllä.

**PUNAINEN VIIVA** on päivän sana sananmukaisesti tänä päivänä, kun tätäkin pakinaa naputan. Paraikaa, 10.8., Kansallisoopperamme esittää Suomussalmen varta vasten rakennetussa kesäteatterissa Kiannon ja Sallisen oopperaa — Sallinen tosin näyttäisi haluavan puhua musiikkidraamasta — Punainen viiva. Se on ns. "kenraaliharjoitus", vaikka niitä "kenraaleita" on kyllä takana Helsingistä kuuden vuoden takaa Moskovaan, Zürichistä New York'iin. Ja paraikaa on matkalla Suomussalmelle maa-jos muutakin isoa herraa kunnioittamaan läsnäolollaan 10.8. päänäytöstä.

**MEIDÄN** oululaisonnikkamme lähtee lauantaiaamuna, joten tämän ilmestyessä olisi kirjoitettavana jo tuoreita kokemuksia. Kahdesti olen kyllä nähnyt oopperan Helsingissä.

□ □ □

**AIKA KULLUU** ja variijc venny, voisi kyllä sanoa Ilmari Kiannonkin kohdalla. Keväästä lähtien on joutunut lukemaan jos jonkinlaisia lipsahduksia ja höpsähdyksiä kirjoituksista, joissa on puhuttu Kiannosta ja hänen tekemisistään.

**ARVOVALTAISISSA** lehdisä on Iki-Ilmaria kunnioitettu mauttomalla "sanoittajan" tittelillä. Miestä, joka taatusti oli omaperäinen, hänen musikaalisuutensa on asetettu kyseenalaiseksi, Turjanlinna Leppikantoineen, Turjankallioineen on sotkettu ukki ABC:n ja Ikin kalasaareen, Niettussaareen jne.

**NIETTUSSAAREN** nykyinen isäntä ja vapaaherra, kirjailija Uolevi Kianto kirjoittikin äskettäin, että tarvittaisiin päätöminen ihminen sihteereineen oikomaan kaikkia hölmöilyjä. Sanoi Uus-Hölmölän Herra, sillä Uolevi eli SUK asuu

kesäkotia, jonka runkona on veden alle jääneestä pieneen-pienestä Ahvensaaresta omin voimin evakuoitu isä-Ilmarin kalatupa Hölmölä.

□ □ □

**HÖLMÖLYÄ** riittää! Juuri juhlapäivän alla luin lehdestä, jonka luulisi jotain tietävän Ilmari Kiannosta ja hänen tekemisistään, että Kiannon Punaisessa viivassa esiintyvät myös muinaiset suomussalmelaiset lutikat. Otsikko julisti — en raski nimeä mainita! — oopperan tuovan lahjakäärössä jalostuneita lutikoita. No, sen kun vei, ehkä ne oli löydetty pakasteesta ja ehkäpä olivatkin syntyperältään ryysyrantalaisia, mutta että Punaisesta viivasta . . . !

**RUSSAKAT** ne Punaisessa viivassa vuoroin Pipliaa lukevat ja pirtinpöydällä joukkokoustaan pitävät, russakat, hyvä tavaton! Ei ole "Viiva" täällä kesäkolossa, niin että en voi tarkistaa, mutta russakoiden kanssa se Ilmari siinä kirjassaan ilakoi. Saattaa siinä olla lutikkakin mainittuna, sillä taatusti niitä oli kotitarpeiksi myös Topilla ja Riikalla, mutta eihän lutikasta ole kuvattavaksi, virkku russakka on toki toista maata.

**VÄLIOTSIKOSSA** on kysymys "Mitä sanot, Iki?" Se on pantu lähinnä Aulis Sallisen suuhun. Kyllä Iki sanoisi, että on se kumma, johan on . . . lutikat . . . Harakatkin tällaiselle nauraisivat. Niettussaaren nykyisen elävän isännän kanssa puhuttiin joskus muinoin kirjojen arvostelemisesta, johon SUK lausahti, että kirjoittaisihan niistä, mutta kun ne pitäisi ensin myös lukea! Olisi sopinut tuon lutikka-artikkelin kirjoittajankin lukea esimerkiksi romaani Punainen viiva!

□ □ □

**MINKÄ IHMEEN** takia muutettiin punaisen viivan veto nykymuotoon? Mitä sillä voitettiin? Eivät aavistaneet, että kulttuurissa vielä seuraisi uusluku- ja kirjoittamistaidottomuus!